

Thinget. Jeg tror heller ikke, at Ministeren har Ret i, at Vædringsforslaget er værre, om jeg saa maa sige, end den sidst vedtagne Indstilling. I denne „opfordres“ han, i Vædringsforslaget sker der en „Anbefaling“, i Indstillingen taler man om hans „særlige“ Opmærksomhed, i Vædringsforslaget taler man om hans „vedvarende“ Opmærksomhed. Og endelig tales der i den foreliggende Indstilling om Tilstanden paa Værftet, hvorimod der i Vædringsforslaget tales om — ja, jeg har ikke redigeret Forslaget og vilde maaske ikke have brugt de Ord, men Meningen er utvivlsomt den at pege paa — Værftets Administration og Organisation. Herpaa beder man Ministeren at have sin Opmærksomhed vedvarende henvendt, fordi der i Organisationen har viist sig at være et og andet saagt Punkt, hvilket han selv har erkjendt ved at giwe nye organisatoriske Bestemmelser, og følgerig er der ogsaa svage Punkter i Administrationen, da den maa slutte sig til Organisationen. Jeg har et Dieblit tænkt paa, at jeg — selvfølgelig, hvis jeg fik de øvrige Udvalgsmedlemmers Billigelse — vilde tage Forslaget tilbage, men siden Sagen stiller sig, som den nu staar, finder jeg det rigtigt, at Thinget selv udtaler sig om dette Vædringsforslag; det vilde dog være mig kjær, om Ministeren vilde ytre saa Meget, at han ikke var kommen paa det Punkt, at han, istedet for at betragte det, man her har gjort, som et anerkjendende Skridt imod ham, betragter det som det Modsatte, thi saaledes kunde man næsten tro, at han havde opfattet Forslaget.

Marineministeren: Jeg vil kun gjøre den korte Bemærkning, at jeg netop udtalte, at det var med megen Tilfredsstillelse, at jeg paa egne og Forgængeres Vegne kunde modtage Vædringsforslaget. Jeg har derfor heller ikke modsat mig det, men kun sagt, at jeg vilde foretrække, om det høie Thing vilde blive ved det, som vedtoges forrige Gang, idet det forekommer mig, at Vædringsforslaget rammer Værftsbestyrelsen haardere end det Forslag, der vedtoges sidst. Dedit „Styrelse“ kan maaske bruges i en forskjellig Betydning; men jeg kan dog egentlig ikke se, at det skulde kunne betyde det Samme som Organisation. Smidleritid gjentager jeg, at jeg ikke har villet modsætte mig Forslaget og heller ikke deri har set det Modsatte af en Anerkjendelse, tværtimod.

Bloug: Jeg vil blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den høitærede Ministers Afsmag for det stillede Vædringsforslag utvivlsomt har sin Grund i, at han forstaar Dedit „Styrelse“ paa en Maade, som ikke har været paatænkt af Forslagsstillerne. Man har ikke derved tænkt paa Personerne i Styrelsen; men „Styrelse og Forretningsgang“ betyder her kun, hvad man med fremmede Ord kalder Administration og Organisation. Denne Forsaaelse tror jeg er fuldkommen sprog-

rigtigt, og paa den Maade tror jeg, at det er rigtigt at opfatte Vædringsforslaget, saa jeg kan ikke antage, at det skulde kunne opfattes som haardt mod Nogen.

Scholer: Jeg kan ikke være ganske enig med det ærede 2det Medlem for 11te Kred (Klar) i hans Definition af Udtrykkene i Vædringsforslaget „Marineministeriets“ og „Ministerens“. Han mente, at Vædringsforslaget var hverken faarende eller rosende for den nuværende Marineminister. Jeg skal nu ikke have det Mindste imod at anerkjende den nuværende høitærede Marineministers Evne og Paapassenhed, og det ville vi vist Alle være enige om, at hans Bestræbelser virkelig gaa ud paa at træffe saadanne Foranstaltninger, at Urdener paa Værftet forebygges for Fremtiden; men det forekommer mig, at Vædringsforslaget indirekte kaster nogen Dadel paa forhenværende Marineministre, navnlig paa den Mand, som var Minister i 1868, og derfor kan jeg ikke give det min Stemme. Lige saa lidt nemlig som jeg vil være med til at udtale nogen Dadel over den nuværende Marineminister eller til at nedsette den nuværende Ministers Bestræbelser, lige saa lidt vil jeg være med til at udtale Noget, der kunde synes at være en Anke mod forhenværende Marineministre.

Fischer: Naar man til et vist Punkt har anført Citater, nytter det ikke at gaa videre; saa maa man sige til dem, man har henvendt sig til: Læs nu selv og døm saa. Jeg har under Forhandlingerne om denne Sag oftere været i den Stilling til maatte ty til Citater, og jeg har ogsaa maattet gjøre det overfor en Udtalelse ved 1ste Behandling af den høitærede Minister. Hertil har nu den høitærede Minister repliceret idag; men jeg skal ikke komme tilbage dertil ved at anføre nye Citater mod, hvad Ministeren har anført. Jeg siger altsaa: De Herrer, som interessere sig for Sagen, have nu selv alle Afstykker i Haanden; læs nu selv og døm. I eet Punkt maa jeg give den høitærede Minister Ret, nemlig deri, at naar jeg har udtalt den Formening, at Alle maatte være enige med mig i min Opfattelse, holder det ikke Stil, efter at det har viist sig, at Ministeren ikke er enig med mig. Jeg kan paa min Side ikke undlade at sige, at jeg ikke har følt mig overbevist, men fastholder min Opfattelse. Men jeg gjentager: De Herrer, som interessere sig for Sagen, maa nu læse selv og dømme selv. — Hvad Vædringsforslaget angaar, da har jeg, dengang det blev antydet ved 1ste Behandling, allerede udtalt, at jeg for mit Vedkommende ikke vilde have den mindste Betænkelighed ved at tiltræde det, da dets Tankegang ikke var nogen anden end den, som havde været tilstede hos Statsrevisionen, dengang denne fremsatte sit Forslag. Det har i fuldt Maal været anerkjendt fra Statsrevisionens Side,